

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/611/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

235/2015. számú (VI. 25.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. február 16-án előterjesztett **panaszai alapján indult eljárást** a 2015. június 25-én megtartott zárt ülésén született döntése alapján

m e g s z ü n t e t i.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor. A panaszosoknak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos a beadványában előadta, hogy 2015. január 28. napján, délelőtt 11 óra 40 perc magasságában D. város belterületén, a F. úton haladt a tulajdonát képező személygépjárművel, amikor közúti ellenőrzés keretében egy rendőr megállította.

Az intézkedő rendőr – miután az út mentén a panaszos megállt és leállította a gépjárművét – közölte vele, hogy a gépjárműve szélvédője fóliával borított, elsötétített, melynek fényáteresztő képessége nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, és így a panaszos szabálysértést követett el, amely miatt 5.000,-Ft összegű helyszíni bírságot szab ki.

A panaszos elmondta, hogy a gépjárművet már így vásárolta, és ezen jogszabályi előírásokról nem is tudott, mindazonáltal a szabálysértés tényét elismeri. Kélte az intézkedő rendőrtől, ha lehet az adatai rögzítését minél hamarabb végezzék el, tekintettel arra, hogy egy kórházi kezelésre kell mennie 12 órára.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A rendőr ezt követően a panaszos okmányával visszaindult a rendőrautóhoz, majd beült abba. A panaszos követte őt a gépkocsihoz, majd megállt mellette és várta, hogy az okmányait és a bírságról szóló okiratokat visszaadják neki. Időközben egy másik, szintén közúti ellenőrzést foganatosító rendőr ugyancsak beült a rendőrautóba.

Ekkor a panaszos megkérdezte az intézkedő rendőrt, hogy ha ez a szabálytalanság nem lett volna, akkor vajon miért állították volna meg. Válaszul a másik rendőr gúnyosan megjegyezte, hogy abban az esetben találtak volna mást, amiért megbüntethetik. A panaszos ezen felháborodva közölte, hogy nem tudja mire vélni a kijelentésüket, és felháborítónak találja, hogy az intézkedést, illetve a bírságolást viccnek tekintik.

Ezt követően az adataimat felvevő rendőr felszólította, hogy szálljon be a gépjárművébe. Erre a panaszos közölte, hogy nem száll be, mert az iratai nála vannak, melyekre szüksége van ahhoz, hogy elmehessen.

Ismételten kérte, hogy az intézkedést minél hamarabb hajtsa végre, mert időpontra kell mennie és nem késhet el. Ezután felszólította rendőr, hogy lépjen arrébb a gépjárműtől, mert annak ajtaját be szeretné csukni, mire a panaszos kérte, hogy az iratait, ha befejezte az adatai rögzítését adja vissza, mert a panaszos is haladna.

Az adatait felvevő rendőr erre kiszállt a gépjárműből, elővette a bilincset, majd minősíthetetlen hangnemben közölte, hogy megbilincseli a panaszost, ha nem megy vissza gépjárművéhez, és nem száll be. Ekkor már kiszállt a gépjárműből a vele utazó Dr. K. G. (a panaszos orvosa) és a panaszos felesége is. Az orvos bemutatta a panaszos orvosi iratait a rendőrnek, aki őket is felszólította hasonló hangnemben, hogy ne szóljanak bele, mivel nem őket állította meg, és üljenek vissza a gépjárműbe.

Ezt követően mindhárman visszaültek a gépjárművembe, és az intézkedő rendőrök – nevetve a történeteken – szintén beültek a rendőrautóba. Az okiratait ezt követően csupán 20 perccel később adták vissza. Ekkor kérte a panaszos, hogy közöljék vele az azonosító számukat.

A panaszos szerint az Rtv. 48.§-a taxatívén részletezi, hogy az intézkedő rendőrség az intézkedés során, milyen esetekben jogosult bilincs használatára.

Az Rtv. 16. § alapján a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Jelen esetben nemhogy az ellenszegülés megtöréséről, de még ellenszegülésről sem volt szó.

Ennek ellenére – a panaszos szerint jogellenesen – az intézkedő rendőr mégis meg akarta bilincselni, holott annak használatára feljogosító szabály szerinti egyik eset fel sem merült.

Az intézkedő rendőrök hatáskörüket túllépve rendőri mivoltukkal visszaélve és az arányosság elvét megsértve jártak el intézkedésük során. A minősíthetetlen hangnemükkel pedig már-már majdnem kimerítették a rágalmazás bűncselekményi tényállását. A panaszos hivatkozik az Rtv. 15. §-ban megfogalmazott arányossági követelményre is.

Az intézkedő rendőrök azzal sem törődtek, hogy több alkalommal kérte, hogy a bírságról szóló papírokat lehetőség szerint minél hamarabb adják át, mert 12 órára kezelésre kell mennie. Ennek ellenére szándékosan késlekedtek.

Végezetül pedig utal arra, hogy a rendőrség feladata többek között a közbiztonság és a közrend védelme, ennek keretében pedig annak biztosítása, hogy az állampolgárok jogait mások nem sértsék meg.

Jelen esetben viszont a panaszos szerint éppen az intézkedő rendőrök voltak azok, akik az alapvető jogait, nevezetesen az emberi méltósághoz fűződő jogát sértették azzal, hogy becsmérő közterületen mások előtt az általános viselkedési szabályokat nélkülöző hangnemben utasították több alkalommal is és azzal, hogy a közúti ellenőrzés időtartamát szándékosan elhúzták sértették a szabad mozgáshoz való alapvető jogát is.

A panaszos megjelölte az intézkedő rendőrök azonosító számát és kérte az ügye kivizsgálását.

2) A panaszos a Testület felhívására előadta, hogy a beutalót nem tud csatolni, mert a kezelőorvossal telefonon egyeztette a kezelés időpontját. De a vizsgálat tényét tudja igazolni a gépkocsiban tartózkodó háziorvosa.

Az intézkedés elhúzódása miatt nem ért oda vizsgálatra, így a többi szintén időpontra érkező beteg után, 14 óra 5 perckor kerülhetett arra sor.

A panaszos az áttétel ellen tiltakozott.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség megküldte a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt, amelyet a panaszos aláírt. Az elkövetett szabálysértésként a nyomtatvány a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012 évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 224. §-t és a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990 (IV.12.) KÖHÉM rendelet (a továbbiakban: MR) 97. § (7) bekezdését jelöli meg.

2) Az intézkedő V. D. r. törm. meghallgatása során előadta, hogy a panaszos azért került megállításra, mert rádión keresztül az úgynevezett „előjelző” feladatokat végrehajtó kolléga, jelezte a rendőrök felé, hogy közlekedik Hortobágy irányából egy jármű, amelynek az első-oldalsó ablakai szabálytalanul fóliázásra kerültek.

A megállítást követően a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (továbbiakban: Rtv.) meghatározottaknak megfelelően intézkedésbe kezdett r. törm., amikor még a panaszos hangneme is általánosnak mondható volt. Közölte a panaszossal az elkövetett szabálysértést, amit először elismert és megjegyezte, hogy gyorsan töltse a rendőr ki a helyszíni bírságot, mivel siet.

Ezeket követően a helyszíni bírság formanyomtatványának kitöltése közben a járművezető megjelent a szolgálati gépkocsi mellett és sürgette a tevékenységet, valamint ekkor már azt

nyilatkozta, hogy az oldalsó szélvédőn látható sötétítés gyárilag került kialakításra. Ezzel párhuzamosan azt is megjegyezte, hogy Magyarországon rendőrállam van és csak a bírságotól szól a rendőrök tevékenysége. Azt is elmondta, hogy ez őt annyira zavarja, hogy már elkívánja hagyni az országot. Az intézkedés megkezdésekor meggyőződött a r. törm., hogy a sötétítés nem gyári kialakítású. Látszott azon, hogy utólagosan került felhelyezésre.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezt egyre felfokozottabb hangnemben tette, a szolgálati gépkocsi bal oldalán, az úttesthez közel eső részen, a nagy forgalmú F. út mellett található kijelölt parkolóban, a r. törm. megkérte és egyben felszólította, hogy legyen kedves a járdára felfáradni a személyes biztonsága érdekében.

Erre úgy fogalmazott, hogy ő nem fog felmenni a járdára, neki ne mondja meg a rendőr azt, hogy mint csináljon. Ekkor a r. törm. kiszállt a szolgálati gépkocsiból és nyomatékosan felhívta a figyelmét, hogy fájjon fel a járdára. A második felszólításomnak eleget tett a panaszos. Miután a járdára felfáradt a panaszos, a járművében helyet foglaló két utas is kiszállt az autóból, akik sérelmezték az intézkedés jogszerűségét, valamint ők is azt közölték, hogy siessen a r. törm. az intézkedéssel. A két utas miközben a panaszossal kommunikált a rendőr, többször is a szavukba vágott, mind a hárman egyszerre bizonygatták azt, hogy a panaszos nem követett el szabálysértést. Ezután a r. törm. felszólította az utasokat, hogy ne akadályozzák az intézkedést és álljanak fel a járdára.

Az utasok sérelmezték azt, hogy a rendőr utasítását, eközben a panaszos is kikérte magának, hogy a feleségének ne adjon a rendőr utasításokat.

A helyszíni bírság aláírását követően a panaszos jelezte, hogy ez az intézkedés ezzel még nem fejeződött be, feljelenti a rendőröket és elintézi, hogy a bírságot semmissé tegye.

Az intézkedés foganatosítására Rtv. 44. § alapján került sor, valamint azért, mert a panaszos azzal, hogy a járművének első-oldalsó szélvédői lesötétítésre kerültek, megszegte Szabs. tv. 224. §-t, azaz elkövette a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést. Ezt közölték vele, melyet megértett, egyben azt is közölték, hogy erre vonatkozóan KÖHÉM rendelet 97. §-a határoz meg szabályokat, aminek a járműve nem tett eleget. Az intézkedés megkezdésekor napszaknak megfelelően köszönt, közölte a nevét, rendfokozatát, a jelvéyszámát és a megállítás okát is.

A rendőrök a megállítást követően közölték vele, hogy a vezető és a jobb első ülés mellett található üvegfelületek szabálytalanul lesötétítésre kerültek, amit elismert. A panaszos a szabálysértés közlését követően előadta, hogy nem ismerte ezt a tiltó szabályt. Először arra hivatkozott a panaszos, hogy gyári kialakítású a sötétítés, azonban a vizsgálatuk azt megcáfolta, tisztán látható volt az utólagosan felhelyezett fólia. Az intézkedés alatt a panaszos műbizonylatot átadni nem tudott.

A panaszossal mindvégig nyugodt, tisztelettudóan, természetesen határozottan kommunikált a r. törm. A panaszos sérelmezte az intézkedést, folyamatosan ellenséges kijelentéseket tett, az idő múlásával egyre felfokozottabb idegi állapotba került. Több esetben rosszálló kijelentéseket tett a Rendőrségre és az ország vezetésére is. Kijelentései alapján „a Rendőrség csak bírságot tud, a kormány is ezért tartja fenn a szervezetet”.

A r. törm. emlékezete szerint a panaszos mondta, hogy siet, azonban arra nem tért ki, hogy hová. Pontos időpontot sem közölt. Tekintettel arra, hogy mind a panaszost, mind a

gépkocsiban utazó személyeket több alkalommal fel kellett szólítani a járdán történő várakozásra, körülbelül 10 percet vett igénybe a teljes intézkedés lefolytatása.

A helyszín bírság közlését követően elmondta a r. tórm. azt is, hogy az intézkedés szakszerűsége megköveteli, az adatainak ellenőrzését a részükre rendelkezésre álló adattárakban.

A priorálás végrehajtása során valóban felszólította a panaszost, hogy fáradjon fel a járdára. Ezt azért tartotta szükségesnek, mert az intézkedés egy nagy forgalmú úton került foganatosításra és a személybiztonság ezt megkövetelte. Elszerette volna kerülni azt, hogy az intézkedés során egy közlekedési baleset bekövetkezzen. A r. tórm. nem mondott olyat, hogy a panaszos üljön vissza a gépkocsiba. A személy és vagyonbiztonság megóvása indokolta azt, hogy ne álljon a panaszos a szolgálati gépkocsi bal oldalán. A bilincs használatra nem tett kijelentést, azt nem helyeztem kilátásba a panaszossal szemben, a második – határozott – felszólításra eleget tett a kéresemnek.

Az utasok a panaszozhoz hasonló felfokozott idegi állapotba kezdtek a rendőrökkel méltatlan módon beszélni, többször felhívták a figyelmüket, hogy ha nem szólnának bele az intézkedésbe, akkor hamarabb befejezhetnék azt. Őket is felszólították arra, hogy az intézkedés időtartama alatt a járdán tartózkodjanak. Erre a felszólításra is biztonsági okokból került sor.

Nem felel meg a panaszos azon állítása, hogy a rendőrök olyan kijelentést tettek, hogy ha a fólia szabályos lenne, akkor találnának más szabálysértést, ami miatt megbüntethetik. Pont a panaszos jegyezte meg azt gúnyosan, hogy ha a fólia szabályos lenne, akkor a rendőrök biztos keresnének valami mást, ami miatt megbírságozhatnánk.

Mi az intézkedés végrehajtása során nem nevetgéltek a rendőrök, így azon sem, hogy az utasításra a panaszos felfáradt a járdára.

Mivel az intézkedés során a panaszos a fentiekben megfogalmazott magatartást tanúsította, külön figyelmet szentelt a r. tórm. a panasztételi jog közlésére. Tételesen közölte, hogy 20 napon belül a Testületnél, harminc napon belül pedig bármelyik rendőrhatalóságnál megteheti a panaszát. A helyszíni bírságolással összefüggő jogokra és kötelezettségekre is felhívtam a figyelmét. A helyszíni bírság formanyomtatványának kitöltését és a harmadpéldány kiszakítását követően felhívtam a figyelmét, hogy a harmadpéldány hátoldalán olvasható az általa ismerttetett jogok és köteleességek.

Az intézkedéssel kapcsolatban helyszíni bírság kiszabására került sor, ezen kívül más eljárást nem kezdeményeztek.

Az intézkedés szem- és fültanúja a két utas volt, akik a rendőr megítélése szerint elfogultak a panaszossal szemben.

3) F. A. r. tórm a meghallgatása során előadta, hogy a kérdéses eseménykor közterületi járőrszolgálatot látott el a j D. városban a F. úton. A munkájukat segítette még egy előjelző feladatokat ellátó kolléga is, aki tőlük kb. 400 méterre állt a [...] áruház parkolójánál. Mi a F. út Cs. utca kereszteződéstől kb. 50 méterre B.i út irányába álltuk. Az előjelző kolléga rádión keresztül jelezte irányukba, hogy a kérdéses jármű oldalablakai szabálytalanul le vannak fóliázva.

Ezt követően a kérdéses járművet megállították. A járművet egy középkorú férfi vezette, talán két utasa is volt. Az intézkedést a járőrtársa folytatta le, a r. törm. pedig biztosította azt. Közölték a járművezetővel a szabálytalanság tényét, melyet ő már a helyszínen vitatott. Azt mondta, talán, hogy ő már így vette a járművet és azt sem tudtam, hogy ez szabálysértése. A járőrtársa közölte vele, hogy 5000 Ft-os helyszínbírságot szab ki, melyet a járművezető elfogadott és tudomásul vett. Ekkor közölték vele, hogy pár perc türelmet kérnek, míg a bírságot kitöltik.

A bírság kitöltését a szolgálati gépjárműbe ülve kezdték meg. Ezt követően megjelent a szolgálati gépkocsi bal oldali első ajtaja mellett az eljárás alá vont személy, aki fel volt háborodva és emelt hangon kérdezte tőlük, hogy miért büntetik őt meg. Sérelmezte, hogy a rendőrség miért ilyenekkel foglalkozik és közölte, hogy ő siet, nem ér rá, és adják vissza neki az okmányait. Közölte továbbá, hogyha a járműve nem lenne lefóliázva, akkor biztosan másba kötnének a rendőrök bele. A másik r. törm. megkérte a panaszost, hogy szálljon vissza a gépjárművébe, vagy fáradjon fel a járdára, amíg mi töltik a bírságot. A férfi azonban erre nem volt hajlandó csak miután mi is kiszálltak a szolgálati gépkocsiból és ismét felhívták a figyelmét, hogy a nagy forgalmú útról a saját biztonsága érdekében fáradjon fel a járdára, ekkor felment a járdára.

Ezt követően az eljárás alá vont járművéből kiszálltak az utasok is, odamentek hozzájuk. Az utasok is felháborodva kérdőre vonták a rendőröket, hogy milyen alapon büntetik meg a járművezetőt. Megkérték az utasokat, hogy szálljanak vissza a gépjárművébe, és ne szóljanak bele a rendőri intézkedésbe. Ekkor kicsit lenyugodtak, majd miután a bírság kitöltésével végzett a kollégája, a panaszos aláírta a bírságot.

Ezután az eljárás alá vont elkérte a jelvéyszámukat, melyet megadtak, majd közölte, hogy feljelentést tesz ellenük.

A rendőr elmondja még, hogy az intézkedés során végig jogszerűen, szakszerűen jártak el. Semmilyen sértő megjegyzést nem tettek sem a járművezetőre, sem az utasaira. A panaszos sérelmezte, hogy elhúzzák az intézkedést, de az egész nem tartott tovább 10 percnél, melyben a bírság kitöltésén túl a szolgálati járműben található számítógépes rendszeren is lekérdezték az adatait.

A r. törm. az intézkedés jogalapjaként ugyanazokat jelölte meg, mint társa. Előadta, hogy az Rtv. 20 § (2) bekezdésében leírt szabályoknak megfelelően, azokat maradéktalanul betartva jártak el az intézkedés helyszínén.

Az intézkedésnek csak a két utas volt tanúja, de ők már az intézkedés helyszínén is elfogultan viselkedtek a panaszossal. Kívülálló tanúja a rendőri intézkedésnek nem volt.

Az intézkedést folytató kolléga részletesen közölte a panaszossal, hogy az általa vezetett jármű első két ajtajának oldalablaka oly módon volt lesötétítve, hogy a rendeletben előírt 70 %-os fényáteresztő képességnek nem felelt meg. Ezt a panaszos akkor úgy emlékszem elismerte, de azt állította, hogy gyári sötétítésű, és már így vette. Azt sérelmezte továbbá a helyszínen, hogy miért ilyenekkel kell a rendőrségnek foglalkoznia, és ne tartsák fel, mert siet.

A r. törm. kollégája a panaszossal végig tisztelettudóan, higgadtan beszélt. Próbálta őt nyugtatni. A panaszos az intézkedés elején még nyugodtabb volt, de az idő teltével egyre

feszültebbé és idegessé vált. Többször is közölte, hogy siet, és nem értette, miért foglalkoznak ilyen szabálysértésekkel. A részére felajánlott helyszíni bírságot azonban elfogadta, és kiállított helyszíni bírságot aláírta. Ugyanakkor emelt hangon, felháborodva beszélt velük és az intézkedés végén egyértelműen a tudomásukra juttatta, hogy panaszt tesz ellenük. Arra már nem emlékszik, hogy pontosan mi miatt akart panaszt tenni.

A panaszos többször kijelentette, hogy siet, és sürgette a rendőröket, de arra nem emlékszik a r. tórm, hogy akár a kórházi kezelésről, akár időpontról említést tett volna. A rendőri intézkedés a megállítástól az intézkedés befejezéséig maximum 10 percig tartott, mely szükséges időtartam volt az intézkedés szakszerű lefolytatásához, A lehetőségeikhez mérten a legrövidebb időn belül befejezték az intézkedést.

A priorálás menetéről, szükségességéről emlékezete szerint nem beszéltek a panaszossal. A priorálást és az adategyeztetést a szolgálati gépkocsiban elhelyezett számítástechnikai eszköz segítségével végezték a rendőrök, nem szóban.

Az intézkedés során nem nevetgéltek a kollegájával.

A bírsággal kapcsolatban tájékoztatták a panaszost, hogy azt bármelyik postahivatalnál befizetheti 30 napon belül. A r. tórm. kollegája a panaszjoggal kapcsolatban tájékoztatta a panaszost.

III.

A Testület megkereste a panaszos által megjelölt tanút, aki válaszában előadta, hogy a panaszos házi orvos. A panaszos 2015. január 28-án megkérte, hogy kísérje el D. városba, egy orvosi vizsgálatra. Ez a vizsgálat a [...] Kardiológiai Ambulancia Rendelőintézetbe lett volna, az időpontot már hetekkel korábban adták. A panaszos 12 órára volt előjegyezve.

A 33-as úton, D. város belterületén, megközelítőleg 11 óra 30 és 40 perc körüli időben, közúti ellenőrzést végrehajtó rendőrök megállították a gépjárművéket valamint a mögöttük haladó gépjárművet is.

Miután megálltak rendőr kérte a panaszostól a személyi adatait, majd közölte, hogy megbírságolja, mivel a gépjármű szélvédője sötétített. Ezt követően a panaszos átadta a személyi okmányait. Már ekkor szolt a panaszos, hogy ha lehet siessenek az adatfelvétellel, mert időpontra kell a kórházba megjelenie kezelés céljából.

Ezt követően az intézkedő rendőr beült az előttünk álló rendőrautóba, majd beült a korábban mögöttünk álló gépjárműnél intézkedő rendőr is.

Eltelt néhány perc mikor a panaszos úgy döntött, kiszáll a gépjárműből, felesége és a tanú a gépkocsiban maradt. Ezt követően a panaszos odament a rendőrautóhoz és a vezető felőli ajtónál megállt, ott ahová korábban a bennünket igazoltató rendőr beszállt.

Azt, hogy konkrétan ekkor mi hangzott el nem hallotta a tanú, azt csak utólag a panaszostól tudta meg. Egy-két perccel azt követően, hogy a panaszos a rendőrautóhoz ment, a tanú is kiszállt és odament a rendőrautóhoz, annak „anyósülésén” ülő rendőrhöz. Bekopogtatott az ablakon, és kérte, hogy az ott ülő rendőr húzza le az ablakot, aki azonban nem törődött velem. Mivel a tanúnak az volt az érzése, hogy lényegi munkát nem végeznek, csak az időt húzzák, annak bizonyítására, hogy időre kell menniük, a tanú elővette a panaszos orvosi papírjait és a

szélvédőhöz tartotta azokat, hátha azt megnézi valamelyikőjük. Az anyósülésen ülő rendőr ekkor húzta le az ablaküveget és szólt, hogy várja meg a tanú az intézkedést.

Ekkor már nagyobb hangnemben volt szóváltás a panaszos és a vezetői oldalon ülő rendőr között, aki indulatosan felszólította, hogy álljon arrébb a panaszos, mert az ajtót be akarja csukni. Miután ezt nem tette a panaszos, az intézkedő rendőr kiszállt az autóból és minősíthetetlen hangnemben kezdett el lényegében „kiabálni”, hogy szálljon vissza az utójába, mert különben megbilincseli. Ekkor már a panaszos is emelt hangnemben beszélt már a rendőrrel, felelősségre vonva, hogy beszél vele.

A tanú ekkor próbálta az indulatokat csitítva, az orvosi papírokat megmutatni a közöttünk lévő autó miatt a kiszállt rendőrnek, aki azonban felszólította a tanú, hogy ne avatkozzon bele, mert nincs hozzá köze.

Ezután visszamentek és beszálltak a gépjárműbe, de amíg mentek vissza hallotta, hogy valamin a visszaülő és az „anyósülésen” ülő rendőr nevetgélni kezdett. Néhány perccel később a rendőr visszahozta a panaszos személyi okmányait, majd ekkor kérte a panaszos tőle, hogy adja meg az azonosító számát. Ezután az autóval elindultak.

Azt, hogy pontosan a rendőri intézkedés meddig tartott, nem tudom megmondani, de az biztos, hogy több volt, mint 20 perc. Az intézkedés elhúzódása miatt egyébként jóval 12 óra után érkeztek meg a kórházba, ami miatt csak az összes időpontra érkezett beteg után kerülhettek sorra, így 16 óra után tudtak végezni.

Előadja, hogy az intézkedő rendőr a gépjárművet nem vizsgálta meg, azt, hogy a gépjármű sötétített volt és ezért bírságot szab ki, már a megállításukat követően azonnal közölte. Az intézkedő rendőr hangnemével, magatartásával kapcsolatosan azt tudja előadni, hogy először normális hangnemben beszélt, mikor viszont már a rendőrautónál álltunk ott már indulatos; fenyegető hangnemben szólt a panaszoshoz és a tanúhoz is.

A Testület kérdésére a tanú kijelentett, hogy az ügyben nem érzi magát elfogultnak, a panaszossal valamint az intézkedő rendőrökkel nem áll sem rokonsági sem más kapcsolatban, velük perben, haragban nem áll.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos jogszabályok és ORFK utasítások, intézkedések rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát és a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testületnek elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett események vizsgálatára a hatásköre kiterjed-e.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a

46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Mindebből következik, hogy a Testületnek az idézett jogszabályi előírás alapján nincs hatásköre annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést valósított-e meg, továbbá arra sem, hogy a panaszossal szemben kiszabott helyszíni bírságot felülbírálja.

Ugyanakkor a Testület vizsgálta a kifogásolt közlekedésrendészeti intézkedés jogalapját, illetve a rendőröknek az intézkedés során tanúsított magatartását.

2) A Testület a panasz alapján tehát első körben a panaszos intézkedés alá vonását vizsgálta.

a) A kérdés vizsgálata során a Testület az alábbi jogszabályi előírásokat vette figyelembe.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv.-ben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű

közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az igazoltatás Rtv. 29. § (1) bekezdésben rögzített szabályai szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Testület utal továbbá a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha *a)* ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy *b)* intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A KRESZ 5. §-a rendezi, hogy milyen gépjárművel lehet a közlekedésben részt venni, e szerint a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni,

- a)* amelynek jogszabályban meghatározott érvényes hatósági engedélye van;
- b)* amelyre külön jogszabályban meghatározott számú, típusú és elhelyezésű hatósági jelzés(ek) [rendszámtábla(ák)] van(nak) felszerelve;
- c)* amelynek műszaki-, biztonsági- és környezetvédelmi jellemzői megfelelnek a jogszabályban meghatározott feltételeknek;
- d)* amely az utat és tartozékait nem rongálja és azok környezetét nem szennyezi;
- e)* amely megfelel a (9) bekezdésben meghatározott feltételnek;
- f)* amelyre a külön jogszabályban meghatározottak szerinti kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet fennáll.

Ezt a keret-rendeletet a közúti járművek megvizsgálásáról szóló 5/1990 (IV.12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: ER) tölti meg tartalommal, amelynek 2. §-a rögzíti, hogy a rendelet alkalmazásában jármű átalakítása a már forgalomba helyezett jármű olyan megváltoztatása, amely a típusbizonyítványban, az összeépítési engedélyben vagy a korábbi átalakítási engedélyben meghatározott adat, illetőleg közlekedésbiztonsági vagy környezetvédelmi jellemző módosulását eredményezi, valamint a gépkocsi alvázának (az alváz szerepét betöltő, az alvázszerkezetet viselő szerkezeti elemének) cseréje.

Nem minősül átalakításnak

- a) olyan tartozéknak a járműre történő felszerelése, amelynek felszerelését az MR előírja vagy megengedi;
- b) a motor azonos típusú motorra történő cseréje;
- c) a járműre engedélyezett cserefelépítmény felszerelése;
- d) a járműbe beépített ülőhelyek számának ideiglenes csökkentése;
- e) szabványos, illetőleg járműtípushoz rendszeresített vonószerkezet felszerelése, amennyiben a jármű egyébként vontatásra alkalmas;
- f) a gyártómű által rendszeresített oldalkocsinak motorkerékpárra történő felszerelése, amennyiben a motorkerékpár oldalkocsi csatlakoztatására alkalmas;
- g) a külön jogszabályban meghatározott feltételek szerint a gépkocsira megkülönböztető fény- és hangjelző berendezés felszerelése, amennyiben az megfelel MR.-ben foglalt követelményeknek;
- h) a jármű olyan módon vagy mértékben történő megváltoztatása, amelyre a közlekedési hatóság alkalmazási engedélyt ad, illetőleg amelyet engedély nélkül megvalósíthatónak minősít;
- i) a járműbe az MR. 16. számú mellékletében meghatározott vagy azzal egyenértékű követelményeknek megfelelő részecske kibocsátást csökkentő rendszer („részecskeszűrő”) utólagos beépítése, amennyiben arra a közlekedési hatóság a 16/A. §-ban meghatározott feltételek szerint alkalmazási engedélyt adott, vagy a külföldön végzett beépítés esetében a részecskeszűrő gyártója, és a beépítést végző szakműhely által kiadott igazolás a megfelelőséget tanúsítja.

Az átalakítási munkálatoknál a 16. § szerint a már forgalomba helyezett gépjármű, mezőgazdasági vontató és ezek pótkocsija átalakításához szükséges előzetes engedélyt a közlekedési hatóságtól kell a jármű tulajdonosának kérnie. A kérelemhez csatolni kell az elbíráláshoz szükséges műszaki dokumentációt.

Ha a nem sorozatszerűen átalakított jármű a követelményeknek megfelel, az átalakítással létrehozott változást a közlekedési hatóság a jármű hatósági (forgalmi) engedélyébe bevezeti. Az átalakított jármű vizsgálatának eredményén alapuló intézkedésekre egyebekben a 13. §-ban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

Az üvegek fóliázására vonatkozó feltételeket az MR. 97. §-a rendelkezései a szabályozzák, melynek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

A Műbizonylat szabályait az ER. 25. §-a tartalmazza, eszerint a gépjármű és pótkocsija pótalkatrészeinek és tartozékainak megfelelőségét - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - műbizonylattal kell tanúsítani. Nem kell a megfelelőséget tanúsítani

- a) az általános használatú szabványos alkatrészek és szerelési anyagok, (csapágyak, kötőelemek, ékszíjak, vezetékek, csatlakozók, izzólámpák stb.) esetében,
- b) az alárendelt szerepű pótalkatrészek és tartozékok (díszítőelemek és kényelmi felszerelések stb.) esetében, amelyek a jármű rendeltetésszerű használatára befolyással nincsenek,
- c) saját üzemeltetésű járműhöz, az üzemeltető által előállított (gyártott, felújított) pótalkatrészek, tartozékok esetében.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (Szabs. tv.) 224. §-a a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést követi el az, aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendeletben (a továbbiakban: KRESZ) meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg.

b) A fenti hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevő járművet közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti. Míg az Rtv. 29. § alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A panaszos előadása szerint gépkocsijával D. város belterületén halad, amikor a rendőr megállította.

A rendőri előadás szerint a kihelyezett előfigyelő jelezte, hogy a panaszos gépkocsija sötétítő fóliával van ellátva, ezért vonták intézkedés alá.

Tehát a rendőri és a panaszosi előadás is megegyezik abban, hogy a panaszos gépjárművel vett részt a közlekedésben, tehát a rendőr az Rtv. 44. §-a alapján akkor is jogosult volt intézkedés alá vonni, ha nem észlelt volna szabálysértésre utaló jelet a gépkocsin. **Ebből következően a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga amiatt, hogy a rendőrök közlekedésrendészeti intézkedést kezdeményeztek vele szemben.** (Ugyanakkor a Testület ismételten leszögezi, hogy nincs hatásköre abban a kérdésben dönteni, hogy a panaszos gépkocsiján történt-e szabálytalan átalakítás. Ezen kérdéseknek vizsgálata a szabálysértési hatóság feladata.)

3) A panaszos sérelmezte a rendőr által használt hangnemet.

A Testület a panasz ezen része kapcsán emlékeztet az Rtv. fentebb hivatkozott 2. §-ára. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az Országos Rendőrfőkapitányának, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtitkárának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, 2007. július 4-én Budapesten kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.” Az országos rendőrfőkapitány 2008. szeptember 10-én kelt, 25800/6/2008. RP. sz. határozatában ezzel a megközelítéssel egyetértett, és azt is kimondta, hogy még az intézkedés alá vontak „provokatív, durva, sértő magatartása sem mentheti az intézkedő rendőr ehhez hasonló viselkedését.”

A meghallgatások jegyzőkönyvei szerint a rendőrök kulturáltan beszéltek a panaszossal és a panaszos beszélt elfogadhatatlan módon a rendőrrel. Nem mondtak olyat, hogy ha nem ezért büntették volna meg, akkor találnának mást, ezt pont a panaszos jelentette ki.

A gépkocsiban ülő utas szintén elmondta, hogy a panaszos és a rendőrök között indulatos szóváltás alakult ki, a rendőr felszólította a panaszost, hogy álljon arrébb, mert be akarja csukni az ajtót, miután a panaszos ennek nem tett eleget, a rendőr rákiabált, hogy szálljon be a kocsiba, különben megbilincseli. A panaszos erre emelt hangnemben vonta kérdőre a rendőr, hogy hogyan beszél vele. A tanú elmondta, hogy nem hallotta a panaszos és a rendőrök közötti kezdeti beszélgetést, neki a panaszos mondta, hogy mit mondtak neki a rendőrök.

A jelen esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőr előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban és ennek feloldására a gépkocsiban utazó tanú vallomása sem alkalmas, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel a rendőrök által alkalmazott hangnem tekintetében. A kérdéses kijelentés vonatkozásában szintén nem rekonstruálható az esemény az előadások közötti ellentmondás tekintetében, mivel a tanú nem hallotta a beszélgetést.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr bilincselést helyezett kilátásba arra az esetre, ha a panaszos nem megy arrébb.

A panaszos odament a rendőrökhöz miután elvitték az iratait, majd szóváltásba keveredett velük, miután a panaszost felszólította a rendőr, hogy üljön be az utójába, a miután a panaszos erre nem volt hajlandó a rendőr ismét felszólította, majd ezt követően a szóváltás folytatódott, amire a rendőr kiszállt a gépjárműből, elővette a bilincset majd minősíthetetlen hangnemben közölte, hogy megbilincseli a panaszost, ha nem megy vissza gépjárművemhez, és nem száll be. Ekkor az utasok is odamentek a rendőrhez, aki rájuk szólt, hogy ne avatkozzanak az intézkedésbe, majd ismét felszólította őket, hogy üljenek vissza a gépkocsiba.

A rendőrök meghallgatásuk során előadták, hogy nem helyeztek kilátásba bilincselést, de valóban felszólították a panaszost, hogy lépjen arrébb a járdásra, vagy üljön vissza a kocsiba, de ennek a panaszos védelme volt az oka, mivel az intézkedésre forgalmas útszakasz mellett került sor.

A gépkocsiban ülő utas szintén elmondta, hogy a panaszos és a rendőrök között indulatos szóváltás alakult ki, a rendőr felszólította a panaszost, hogy álljon arrébb, mert be akarja csukni az ajtót, miután a panaszos ennek nem tett eleget, a rendőr rákiabált, hogy szálljon be a kocsiba, különben megbilincseli. A panaszos erre emelt hangnemben vonta kérdőre a rendőr, hogy hogyan beszél vele. Amikor a tanú kiszállt és odament a rendőrökhöz, rá is rászóltak, hogy ne zavarják az intézkedést.

Az előadások közötti ellenmondást nem lehetett további bizonyítékok hiányában feloldani, így az esemény sor pontosan nem rekonstruálható. A tanú vallomása ugyan részben a panaszosét erősítette, de az ellentmondás feloldására önmagában nem alkalmas. Az előadások alapján ugyanakkor az megállapítható, hogy a rendőrök felszólították egy cselekvésre, amelynek a saját előadása szerint sem tett eleget, majd ezt követően a rendőrök ismét felszólították (a panaszos szerint kényszerítő eszköz kilátásba helyezésével.)

Az Rtv. 19. § alapján a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

A fenti szabályból következően a rendőr felszólításának mindenki köteles magát alávetni, kivéve, ha a rendőri intézkedés nyilvánvalóan jogszerűtlen. Jelen esetben a panaszost jogszerűen vonták intézkedés alá a panaszosok, tehát a panaszosnak követnie kellett a rendőri utasítást, amelyet ha magára nézve sérelmesnek tart, akkor a rendőri intézkedést követően az Rtv. 92.§ alapján megpanaszolhat. Amennyiben a fenti engedmességi kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a rendőr előtt megnyílik az Rtv.-ben szabályozott kényszerítőeszközök (így a bilincs) alkalmazásának a lehetősége.

A fentiek alapján tehát a Testület ugyan nem tudta teljeskörűen rekonstruálni az eseményeket, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható, de megjegyzi a Testület, hogy amennyiben a panaszos által előadottak szerinti kilátásba helyezés meg is történt volna, az sem lenne a fentiek alapján jogsértő.

5) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök szándékosan húzták az intézkedést, és az így legalább 20 percig tartott.

A rendőrök ezzel szemben a meghallgatásuk során úgy nyilatkoztak, hogy kb. 10 percig tartott az intézkedés, amely során lekérdezték a panaszos adatait a nyilvántartásból, illetve kitöltötték a szükséges nyomtatványokat.

Az Rtv. 15.§ szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A rendelkezésre álló információk alapján az előadások közötti ellentmondás nem oldható fel, hiszen utólagosan sem az nem volt igazolható, hogy a panaszos mikor ért a kórházba, hogy az esetleges késedelmes ellátásának a késedelve volt-e az oka, illetve az sem, hogy az intézkedés mennyi ideig tartott.

A Testület ezért nem tudott állástfoglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök szándékosan húzták az időt, így úgy döntött, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható, azonban megjegyzi a Testület, hogy a panaszosnak a saját előadása szerinti, az intézkedés során tanúsított magatartása hozzájárulhatott az intézkedés esetleges elhúzódsához.

IV.

A közlekedésrendészeti intézkedésre kellő jogalap birtokában került sor, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A hangnemre és a bilincselés kilátásba helyezésére, illetve az intézkedés indokolatlan elhúzására vonatkozó panasz kapcsán a Testület az előadások közötti ellentmondást nem tudta feloldani, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz, illetve az emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az intézkedést foganatosító rendőri szervhez való áttétel ellen előzetesen tiltakozott, a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

Budapest, 2015. június 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag